

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 320

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 63

28 września 2020

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 320/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 320/02

Sprawa C-113/19: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luxembourg) – Luxaviation SA / Ministre de l'Environnement [Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dyrektywa 2003/87/WE – Kara za przekroczenie emisji – Brak możliwości odstąpienia od kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień, z wyjątkiem przypadku siły wyższej – Brak możliwości wpływu na wymiar kary – Proporcjonalność – Artykuły 20, 41, 47 i art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań]

2

2020/C 320/03

Sprawa C-468/19: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per il Veneto – Włochy) – Regione Veneto / HD (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pojazdy historyczne – Niejednolite traktowanie pod względem podatkowym wewnątrz tego samego państwa członkowskiego – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Oczwista niedopuszczalność)

3

PL

2020/C 320/04	Sprawa C-32/20: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli – Włochy) – TJ / Balga Srl [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ochrona w przypadku nieuzasadnionego zwolnienia z pracy – Artykuły 20, 21, 34 i 47 karty praw podstawowych – Dyrektywa 98/59/WE – Zwolnienia grupowe – Przepisy krajowe dotyczące ochrony, jaką należy zapewnić pracownikowi, który stał się ofiarą nieuzasadnionego zwolnienia grupowego z powodu naruszenia kryteriów wyboru pracowników do zwolnienia – Brak sytuacji stosowania prawa Unii w rozumieniu art. 51 ust. 1 karty praw podstawowych – Brak możliwości stosowania karty praw podstawowych – Oczywisty brak właściwości]	3
2020/C 320/05	Sprawa C-162/20 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-471/18, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV	4
2020/C 320/06	Sprawa C-171/20 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-43/19, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV	5
2020/C 320/07	Sprawa C-172/20 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-388/18, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV	5
2020/C 320/08	Sprawa C-244/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2020 r. – F.C.I. / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	6
2020/C 320/09	Sprawa C-258/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 11 czerwca 2020 r. – HV / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	7
2020/C 320/10	Sprawa C-267/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de León (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2020 r. – AB Volvo i DAF TRUCKS N.V. / RM	8
2020/C 320/11	Sprawa C-268/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Hiszpania) w dniu 16 czerwca 2020 r. – XV / Cajamar Caja Rural S.C.C.	8
2020/C 320/12	Sprawa C-281/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 26 czerwca 2020 r. – Ferimet S.L. / Administración General del Estado	9
2020/C 320/13	Sprawa C-294/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional (Hiszpania) w dniu 1 lipca 2020 r. – GE Auto Service Leasing GMBH / Tribunal Económico Administrativo Central	10
2020/C 320/14	Sprawa C-346/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 28 lipca 2020 r. – UW / Ryanair DAC	10
2020/C 320/15	Sprawa C-354/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2020 r. – europejski nakaz aresztowania wydany wobec L; druga strona postępowania: Openbaar Ministerie	11
2020/C 320/16	Sprawa C-359/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 maja 2020 r. w sprawie T-195/18, Talanton AE/Komisja, wniesione w dniu 31 lipca 2020 r. przez Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon	12
2020/C 320/17	Sprawa C-364/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 14 maja 2020 r. w sprawie T-282/18, Bernis i in. / SRB, wniesione w dniu 4 sierpnia 2020 r. przez Ernests Bernis, Oļēgs Fiļs, OF Holding SIA i Cassandra Holding Company SIA	13
2020/C 320/18	Sprawa C-164/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 czerwca 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii, wspierane przez Republikę Francuską	15

2020/C 320/19	Sprawa C-165/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 czerwca 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii, wspierane przez Republikę Francuską	15
2020/C 320/20	Sprawa C-217/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – La Gazza Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	15
2020/C 320/21	Sprawa C-218/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Latte Più Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	15
2020/C 320/22	Sprawa C-219/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Brenta Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	16
2020/C 320/23	Sprawa C-283/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Almería – Hiszpania) – Liliana Beatriz Moya Privitello, Sergio Daniel Martín Durán / Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	16
2020/C 320/24	Sprawa C-337/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Via Lattea Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	16
2020/C 320/25	Sprawa C-338/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Cooperativa Novalat Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	16
2020/C 320/26	Sprawa C-339/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Veneto Latte Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	17
2020/C 320/27	Sprawa C-534/18 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 czerwca 2020 r. – Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Núcleo de comunicaciones y control SL	17
2020/C 320/28	Sprawa C-536/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – XW / Landesamt für Verbraucherschutz	17
2020/C 320/29	Sprawy połączone od C-694/18 do C-697/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central – Hiszpania) – Ente Público Radio Televisión Madrid (C-694/18), Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) (C-695/18), Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. (C-696/18), Ente Público de Radiotelevisión de Castilla La Mancha (C-697/18) / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	17
2020/C 320/30	Sprawa C-726/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana – Włochy) – FW, GY / U.T.G. – Prefettura di Lucca	18
2020/C 320/31	Sprawa C-782/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance Epinal – Francja) – Cofidis / YP	18
2020/C 320/32	Sprawa C-40/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) – Węgry] – EY / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, dawniej Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	18

2020/C 320/33	Sprawa C-305/19: Postanowienie prezesa dziesiątej izby Trybunału z dnia 25 lutego 2020 r. – Komisja / Republika Czeska	18
2020/C 320/34	Sprawa C-314/19: Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – R.C.C. / M.O.L.	19
2020/C 320/35	Sprawa C-438/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Frontline Digital GmbH	19
2020/C 320/36	Sprawa C-464/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Latte Villafranca Scrl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	19
2020/C 320/37	Sprawa C-522/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Hiszpania) – DC / Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	19
2020/C 320/38	Sprawa C-524/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Nules – Hiszpania) – Investcapital Ltd / FE	20
2020/C 320/39	Sprawa C-525/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – GF / Subdelegación del Gobierno en Toledo	20
2020/C 320/40	Sprawa C-685/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankenthal – Niemcy) – OK / Daimler AG	20
2020/C 320/41	Sprawa C-687/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons – Belgia) – Ryanair Ltd / PJ	20
2020/C 320/42	Sprawa C-759/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Gera – Niemcy) – PG / Volkswagen AG	21
2020/C 320/43	Sprawy połączone od C-763/19 do C-765/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie – Polska) – D.S. (C-763/19) / S.P. i in., przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, C.S. A. w P. (C-764/19) / Syndyk masy upadłości I.T. w O. w upadłości likwidacyjnej, przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, M.Ś. i I.Ś. (C-765/19) / R.B.P. Spółka Akcyjna, przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, Rzecznika Praw Obywatelskich,	21
2020/C 320/44	Sprawa C-785/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – Koch Media GmbH / HC	21
2020/C 320/45	Sprawa C-792/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln – Niemcy) – TUIfly GmbH / EUflight.de GmbH	21
2020/C 320/46	Sprawa C-797/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – B-GmbH / Finanzamt D	22
2020/C 320/47	Sprawa C-805/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg – Austria) – CT / VINI GmbH	22

2020/C 320/48	Sprawa C-814/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Zjednoczone Królestwo] – AC, TM, GM, MM / ABC SL, XYZ Plc	22
2020/C 320/49	Sprawa C-816/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – QF / Germanwings GmbH	22
2020/C 320/50	Sprawa C-861/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona – Hiszpania) – LJ / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	23
2020/C 320/51	Sprawa C-880/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – VZ / Eurowings GmbH	23
2020/C 320/52	Sprawa C-918/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – GDVI Verbraucherhilfe GmbH / Swiss International Air Lines AG	23
2020/C 320/53	Sprawa C-10/20: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Flightright GmbH / Eurowings GmbH	23
Sąd		
2020/C 320/54	Sprawa T-197/20: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2020 r. – JT / EUIPO – Carrasco Pirard i in. (QUILAPAYÚN)	24
2020/C 320/55	Sprawa T-483/20: Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2020 r. – Tecnica Group / EUIPO – Zeitneu (Kształt buta)	24
2020/C 320/56	Sprawa T-486/20: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2020 r. – H&H / EUIPO – Giuliani (Suisse)	25
2020/C 320/57	Sprawa T-488/20: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Guerlain / EUIPO (Kształt podłużnej, stożkowej i walcowej szminki)	26
2020/C 320/58	Sprawa T-493/20: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Sfera Joven / EUIPO – Koc (SFORA WEAR)	27
2020/C 320/59	Sprawa T-501/20: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2020 r. – Makk / EUIPO – Ubati Luxury Cosmetics (PANTA RHEI)	28
2020/C 320/60	Sprawa T-504/20: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2020 r. – Soapland / EUIPO – Norma (Manòu)	28
2020/C 320/61	Sprawa T-505/20: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2020 r. – Guo / EUIPO – Sand Cph (sandriver)	29
2020/C 320/62	Sprawa T-509/20: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Daimler / Komisja	30
2020/C 320/63	Sprawa T-511/20: Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2020 r. – Zardini / Komisja	32
2020/C 320/64	Sprawa T-513/20: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Asempre / Komisja	32

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2020/C 320/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 313 z 21.9.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 304 z 14.9.2020

Dz.U. C 297 z 7.9.2020

Dz.U. C 287 z 31.8.2020

Dz.U. C 279 z 24.8.2020

Dz.U. C 271 z 17.8.2020

Dz.U. C 262 z 10.8.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luxembourg) – Luxaviation SA / Ministre de l'Environnement

(Sprawa C-113/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dyrektywa 2003/87/WE – Kara za przekroczenie emisji – Brak możliwości odstąpienia od kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień, z wyjątkiem przypadku siły wyższej – Brak możliwości wpływu na wymiar kary – Proporcjonalność – Artykuły 20, 41, 47 i art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań]

(2020/C 320/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luxaviation SA

Strona pozwana: Ministre de l'Environnement

Sentencja

- 1) Artykuły 20 i 47 oraz art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by sąd krajowy nie miał jakiegokolwiek możliwości wpływania na wymiar kary ryczałtowej przewidzianej w art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji [uprawnieniami do emisji] gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r.
- 2) Artykuł 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sytuacji polegającej na ustaleniu, czy państwa członkowskie mają obowiązek, a nie tylko uprawnienie, do ustanawiania mechanizmów powiadamiania, upominania i przedterminowego zwrotu uprawnień do emisji, umożliwiających operatorom działającym w dobrej wierze dostęp do pełnej informacji o spoczywającym na nich obowiązku zwrotu uprawnień do emisji i uniknięcia w ten sposób wszelkiego ryzyka wymiaru kary na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87, zmienionej dyrektywą 2009/29.
- 3) Zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie wymierzeniu grzywny na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87, zmienionej dyrektywą 2009/29, w sytuacji gdy właściwe organy nie powiadomiły operatora przed upływem terminu zwrotu uprawnień do emisji, mimo że uczyniły to, nie będąc do tego zobowiązane, w roku poprzednim.

- 4) Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy pojęcie „siły wyższej” w rozumieniu pkt 31 wyroku z dnia 17 października 2013 r., *Billerud Karlsborg i Billerud Skärblacka* (C-203/12, EU:C:2013:664) ma zastosowanie do sytuacji takiej jak w sprawie w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per il Veneto – Włochy) – Regione Veneto / HD

(Sprawa C-468/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pojazdy historyczne – Niejednolite traktowanie pod względem podatkowym wewnątrz tego samego państwa członkowskiego – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Oczywista niedopuszczalność)

(2020/C 320/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale per il Veneto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Regione Veneto

Strona przeciwna: HD

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale del Veneto (regionalna komisja podatkowa regionu Veneto, Włochy) postanowieniem z dnia 10 czerwca 2019 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli – Włochy) – TJ / Balga Srl

(Sprawa C-32/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ochrona w przypadku nieuzasadnionego zwolnienia z pracy – Artykuły 20, 21, 34 i 47 karty praw podstawowych – Dyrektywa 98/59/WE – Zwolnienia grupowe – Przepisy krajowe dotyczące ochrony, jaką należy zapewnić pracownikowi, który stał się ofiarą nieuzasadnionego zwolnienia grupowego z powodu naruszenia kryteriów wyboru pracowników do zwolnienia – Brak sytuacji stosowania prawa Unii w rozumieniu art. 51 ust. 1 karty praw podstawowych – Brak możliwości stosowania karty praw podstawowych – Oczywisty brak właściwości]

(2020/C 320/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di appello di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: TJ

Druga strona postępowania: Balga Srl

Sentencja

Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Corte d'appello di Napoli (sąd apelacyjny w Neapolu, Włochy) postanowieniem z dnia 18 września 2019 r.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-471/18, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV

(Sprawa C-162/20 P)

(2020/C 320/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-471/18 w zakresie, w jakim na jego mocy odrzucono w części wniesioną przez wnoszącego odwołanie pierwotną skargę o stwierdzenie nieważności jako niedopuszczalną i oddalono w części jako prawnie oczywiście bezzasadną oraz obciążono wnoszącego odwołanie kosztami postępowania;
- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem Unii Europejskiej, zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd naruszył zasadę swobodnego doboru środków dowodowych oraz błędnie zinterpretował pojęcie łańcucha zgodnych poszlak i w związku z tym naruszył reguły dotyczące ciężaru dowodu, w szczególności jeżeli chodzi o dowody i poszlaki przedstawione przez wnoszącego odwołanie dotyczące zarzucanego naruszenia art. 1e i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Jedyny zarzut wysunięty przez wnoszącego odwołanie opiera się również na odmowie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, dyskryminacji, przeinaczeniu stanu faktycznego w zaskarżonym postanowieniu i oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez Sąd powodujących błędne uzasadnienie prawne.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-43/19, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV

(Sprawa C-171/20 P)

(2020/C 320/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-43/19 w zakresie, w jakim na jego mocy odrzucono skargę jako niedopuszczalną i obciążono wnoszącego odwołanie kosztami postępowania;
- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem Unii Europejskiej, zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd naruszył zasadę swobodnego doboru środków dowodowych oraz błędnie zinterpretował pojęcie łańcucha zgodnych poszlak i w związku z tym naruszył reguły dotyczące ciężaru dowodu, w szczególności jeżeli chodzi o argumenty i przedstawione poszlaki dotyczące charakteru prawnego żądania odszkodowawczego przedstawionego przez wnoszącego odwołanie przed ESDZ na podstawie art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Jedyny zarzut wysunięty przez wnoszącego odwołanie opiera się również na dyskryminacji, przeinaczeniu stanu faktycznego w zaskarżonym postanowieniu i oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez Sąd powodujących błędne uzasadnienie prawne.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-388/18, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV

(Sprawa C-172/20 P)

(2020/C 320/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-388/18 w zakresie, w jakim na jego mocy odrzucono pierwotną skargę wnoszącego odwołanie jako niedopuszczalną i obciążono wnoszącego odwołanie kosztami postępowania;

- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem Unii Europejskiej, zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd naruszył zasadę swobodnego doboru środków dowodowych oraz błędnie zinterpretował pojęcie łańcucha zgodnych poszlak i w związku z tym naruszył reguły dotyczące ciężaru dowodu, w szczególności jeżeli chodzi o argumenty i przedstawione poszlaki dotyczące obliczania terminu, jakim dysponował wnoszący odwołanie w celu zaskarżenia decyzji ESDZ.

Jedyny zarzut wysunięty przez wnoszącego odwołanie opiera się również na dyskryminacji, przeinaczeniu stanu faktycznego w zaskarżonym postanowieniu i oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez Sąd powodujących błędne uzasadnienie prawne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2020 r – F.C.I. / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-244/20)

(2020/C 320/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: F.C.I.

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy stwierdzić nieważność art. 3 ust. 2 dyrektywy 79/7 z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, który wyłącza ze swojego zakresu stosowania świadczenia na rzecz osób pozostałych przy życiu oraz świadczenia rodzinne, lub traktować ten przepis jako nieważny ze względu na to, że jest on sprzeczny z podstawową zasadą prawa Unii Europejskiej, a mianowicie zasadą równości kobiet i mężczyzn, uznaną za jedną z podstawowych wartości Unii Europejskiej w art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej i w art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz za prawo podstawowe w art. 21. ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również w wypracowanym przed wieloma laty i utrwalonym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości?
- 2) Czy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w świetle art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie środkowi krajowemu takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego (wynikającemu z wyroku Tribunal Constitucional nr 40/2014 z dnia 11 marca, orzecznictwa krajowego, które dokonało jego wykładni oraz reformy ustawodawczej, która go wdrożyła), który – w praktyce i z uwagi na ogólny brak wiedzy na temat wymogu formalizacji oraz brak okresu przejściowego na dostosowanie się do niego – początkowo uniemożliwił, a następnie bardzo utrudnił dostęp do renty wdowiej wynikającej z faktu pozostawania w związku partnerskim podlegającym katalońskiemu kodeksowi cywilnemu?

- 3) Czy tak podstawową zasadę prawa Unii Europejskiej jak równość kobiet i mężczyzn, uznaną za wartość podstawową w art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz zakaz dyskryminacji ze względu na płeć, uznany za prawo podstawowe w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 europejskiej konwencji Praw Człowieka, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie środkowi krajowemu takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego (wynikającemu z wyroku Tribunal Constitucional nr 40/2014 z dnia 11 marca, orzecznictwa krajowego, które dokonało jego wykładni oraz reformy ustawodawczej, która go wdrożyła), który – w praktyce i z uwagi na ogólny brak wiedzy na temat wymogu formalizacji oraz brak okresu przejściowego na dostosowanie się do niego – początkowo uniemożliwił, a następnie bardzo utrudnił dostęp do renty wdowiej wynikającej z faktu pozostawiania w związku partnerskim podlegającym katalońskiemu kodeksowi cywilnemu, ze szkodą dla znacznie wyższego odsetka kobiet niż mężczyzn?
- 4) Czy zakaz z uwagi na „urodzenie” lub ewentualnie „przynależność do mniejszości narodowej” jako powód lub „podstawa” dyskryminacji zakazanej na mocy art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 europejskiej konwencji praw człowieka należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie środkowi krajowemu, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego (wynikającemu z wyroku Tribunal Constitucional nr 40/2014 z dnia 11 marca, orzecznictwa krajowego, które dokonało jego wykładni oraz reformy ustawodawczej, która go wdrożyła), który – w praktyce i z uwagi na ogólny brak wiedzy na temat wymogu formalizacji oraz brak okresu przejściowego na dostosowanie się do niego – początkowo uniemożliwił, a następnie bardzo utrudnił dostęp do renty wdowiej wynikającej z faktu pozostawiania w związku partnerskim podlegającym katalońskiemu kodeksowi cywilnemu?

(¹) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979, L 6, s. 24).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 11 czerwca 2020 r. – HV / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-258/20)

(2020/C 320/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: HV

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym [art. 60 ust. 4 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym)], który przewiduje prawo do dodatku do świadczenia dla kobiet, które miały co najmniej dwoje biologicznych lub przysposobionych dzieci i które otrzymują świadczenia składkowe z tytułu emerytury, podczas gdy inne kobiety znajdujące się w identycznej sytuacji – zmagając się z takimi samymi trudnościami w utrzymaniu się na rynku pracy wynikającymi z faktu, że są kobietami – nie mają prawa do takiego dodatku do świadczenia emerytalnego, ponieważ dobrowolnie przeszły na wcześniejszą emeryturę, która zgodnie z prawem podlega bardziej rygorystycznym wymogom składkowym niż zwykła emerytura i takim samym lub bardzo zbliżonym wymogom w zakresie wieku?

(¹) Dz.U. 1979, L 6, s. 24.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de León (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2020 r. – AB Volvo i DAF TRUCKS N.V. / RM

(Sprawa C-267/20)

(2020/C 320/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de León

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszące odwołanie: AB Volvo i DAF TRUCKS N.V.

Druga strona postępowania: RM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 TFUE i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni przepisu krajowego, która – przyjmując za punkt odniesienia dla działania z mocą wsteczną dzień nałożenia kary, a nie dzień wystąpienia z powództwem – uznaje, że nie mają zastosowania z mocą wsteczną pięcioletni termin na wniesienie powództwa, przewidziany w art. 10 dyrektywy [2014/104/UE], ani [jej] art. 17 dotyczący oszacowania przez sąd wysokości szkody?
- 2) Czy art. 22 ust. 2 dyrektywy 2014/104/UE ⁽¹⁾ i termin „z mocą wsteczną” należy interpretować w ten sposób, że art. 10 tej dyrektywy ma zastosowanie do powództwa takiego jak powództwo w postępowaniu głównym, które wniesiono wprowadzie po wejściu w życie dyrektywy i przepisu dokonującego transpozycji, lecz odnosi się ono do wcześniejszych okoliczności faktycznych lub kar?
- 3) Czy w ramach stosowania przepisu takiego jak art. 76 Ley de Defensa de la Competencia (ustawy o ochronie konkurencji) art. 17 dyrektywy 2014/104/UE odnoszący się do oszacowania przez sąd wysokości szkody należy interpretować w ten sposób, że jest to przepis o charakterze proceduralnym, który ma zastosowanie do postępowania głównego, w którym powództwo wniesiono po wejściu w życie przepisu krajowego dokonującego transpozycji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. 2014, L 349, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Hiszpania) w dniu 16 czerwca 2020 r. – XV / Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Sprawa C-268/20)

(2020/C 320/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: XV.

Strona pozwana: Cajamar Caja Rural S.C.C.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników, oraz w świetle odnośnego orzecznictwa wspólnotowego zgodna z prawem Unii jest okoliczność, iż Tribunal Supremo ustalił w wyrokach od 44 do 49 z dnia 23 stycznia 2009 r. jako jednoznaczne kryterium regułę, zgodnie z którą w umowach kredytu hipotecznego zawartych z konsumentami niewynegocjowany warunek stanowiący, że wszystkie koszty związane z uruchomieniem transakcji kredytu hipotecznego muszą zostać przeniesione na kredytobiorcę, jest nieuczciwy, przy czym poszczególne pozycje kosztowe zawarte we wspomnianym nieuczciwym warunku uznanym za nieważny zostają rozdzielone między instytucję bankową, która narzuciła ten warunek, a konsumenta będącego kredytobiorcą – w celu ograniczenia zwrotu kwot nienależnie zapłaconych w wyniku zastosowania ustawodawstwa krajowego?

Oraz czy w świetle z dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników, oraz w świetle odnośnego orzecznictwa wspólnotowego jest zgodna z prawem Unii okoliczność, że Tribunal Supremo dokonuje wykładni uzupełniającej warunku nieważnego z powodu jego nieuczciwego charakteru, w przypadku gdy usunięcie tego warunku i wynikających z niego skutków nie wpływa na dalsze obowiązywanie umowy kredytu hipotecznego?

- 2) Ponadto, czy w odniesieniu do art. 394 LEC, ustanawiającego kryterium obiektywnej wymagalności w zakresie kosztów postępowania, należy uznać, że w przypadku gdy zostanie stwierdzona nieważność nieuczciwego warunku dotyczącego kosztów, lecz skutki tej nieważności są ograniczone do wspomnianego wyżej podziału kosztów, powyższe stanowi naruszenie określonych w prawie Unii Europejskiej zasad skuteczności i braku związania w razie częściowego uwzględnienia żądań w wyroku oraz czy można interpretować tę okoliczność jako wywołującą odwrotny skutek odstrasżający, a w konsekwencji brak ochrony uzasadnionych interesów konsumentów i użytkowników?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 26 czerwca 2020 r. – Ferimet S.L. / Administración General del Estado

(Sprawa C-281/20)

(2020/C 320/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferimet S.L.

Druga strona postępowania: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 168 i odpowiadające mu przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ oraz wynikająca z tej dyrektywy zasada neutralności podatkowej, jak również orzecznictwo TSUE w przedmiocie jego wykładni należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one na odliczenie naliczonego VAT tym przedsiębiorcom, którzy podlegając opodatkowaniu w ramach systemu odwrotnego obciążenia, lub posługując się terminologią prawa UE mechanizmowi odwrotnego obciążenia, wydają dokument potwierdzający (fakturę) transakcję zakupu towarów, czego dokonują poprzez wskazanie w tym potwierdzeniu fikcyjnego dostawcy, przy czym nie ma wątpliwości, że zakupu rzeczywiście dokonał dany przedsiębiorca, który wykorzystał zakupione materiały w swojej działalności gospodarczej lub handlowej?

- 2) W przypadku, gdyby praktyka taka jak opisana – którą należy uznać za znaną zainteresowanej stronie – mogła zostać zakwalifikowana jako nadużycie lub oszustwo w celu niedopuszczenia do odliczenia naliczonego VAT, czy w celu odmowy tego odliczenia, konieczne jest wykazanie istnienia korzyści podatkowej niezgodnej z celami regulacji dotyczącej VAT?
- 3) Wreszcie, jeżeli taki dowód jest konieczny, czy korzyść podatkowa, która umożliwiałaby odmowę odliczenia i która, w zależności od przypadku, musi być zidentyfikowana w konkretnym przypadku, powinna dotyczyć wyłącznie samego podatnika (nabywcy towarów), czy też powinno być możliwe uczestnictwo innych stron czynności?

(¹) Dz. U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 1 lipca 2020 r. – GE Auto Service Leasing GMBH / Tribunal Económico
Administrativo Central**

(Sprawa C-294/20)

(2020/C 320/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Auto Service Leasing GMBH

Strona przeciwna: Tribunal Económico Administrativo Central

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać za zgodną z prawem sytuację, w której podatnik, po wielokrotnym wezwaniu go przez organ podatkowy do udowodnienia spełnienia przesłanek prawa do zwrotu, nie spełni tego żądania bez żadnego racjonalnego uzasadnienia, a po otrzymaniu decyzji odmownej w przedmiocie zwrotu odwleka złożenie dokumentów do momentu postępowania odwoławczego lub sądowego?
- 2) Czy można uznać za nadużycie prawa sytuację, w której podatnik nie przekazuje organom podatkowym niezbędnych informacji, na których opiera swoje prawo, kiedy jest do tego uprawniony i wzywany, przy czym nie czyni tego bez uzasadnionej przyczyny, a następnie przekazuje te informacje dobrowolnie organowi odwoławczemu lub sądowi?
- 3) Czy podatnik niemający siedziby [w państwie członkowskim zwrotu] traci prawo do zwrotu ze względu na to, że nie dostarczył w wyznaczonym terminie bez racjonalnego uzasadnienia odpowiednich informacji w celu wykazania swojego prawa do zwrotu lub ze względu na to, że dopuścił się nadużycia, gdy upłyne określony w przepisach lub wyznaczony mu termin, a organ podatkowy wyda decyzję o odmowie zwrotu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 28 lipca 2020 r. – UW / Ryanair DAC**

(Sprawa C-346/20)

(2020/C 320/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UW

Strona przeciwna: Ryanair DAC

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że duże opóźnienie lotu może być „spowodowane” nadzwyczajnymi okolicznościami również wówczas, gdy okoliczności te powstały poprzedniego dnia w trakcie wcześniejszego lotu statku powietrznego zaplanowanego do obsługi połączenia?

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 sierpnia 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2020 r. – europejski nakaz aresztowania wydany wobec L; druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

(Sprawa C-354/20)

(2020/C 320/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Europejski nakaz aresztowania wydany wobec: L

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE lub art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA wydany przez sąd wydającego nakaz państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo krajowe po wydaniu tego ENA zostało zmienione w taki sposób, że sąd ten nie spełnia już wymogów skutecznej ochrony sądowej/skutecznego środka prawnego, ponieważ ustawodawstwo to nie gwarantuje już niezawisłości tego sądu?
- 2) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW oraz art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA, jeśli ustalił on, że w wydającym nakaz państwie członkowskim w stosunku do każdego podejrzanego – a zatem także w stosunku do osoby, której dotyczy wniosek – istnieje rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa podstawowego do niezawisłego sądu bez względu na to, które sądy tego państwa członkowskiego są właściwymi do prowadzenia postępowania wobec osoby, której dotyczy wniosek, jak również niezależnie od jej sytuacji osobistej, charakteru przestępstwa, za które jest ścigana oraz kontekstu faktycznego, na którym opiera się ENA, które to rzeczywiste ryzyko wiąże się z faktem, iż sądy wydającego nakaz państwa członkowskiego nie są już niezawisłe ze względu na systemowe lub ogólne nieprawidłowości?

3) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW oraz art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA, jeśli ustalił on, że:

- w wydającym nakaz państwie członkowskim w stosunku do każdego podejrzanego istnieje rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego, które to ryzyko wiąże się z systemowymi lub ogólnymi nieprawidłowościami wpływającymi na niezawisłość władzy sądowej tego państwa członkowskiego,
- owe systemowe i ogólne nieprawidłowości nie tylko mogą zatem nieść ze sobą negatywne skutki, ale i faktycznie je ze sobą niosą dla tych sądów owego państwa członkowskiego, które są właściwe do prowadzenia postępowania wobec osoby, której dotyczy wniosek, i
- istnieją w związku z tym poważne i sprawdzone [oparte na faktach] powody by przypuszczać, że osoba, której dotyczy wniosek, jest narażona na rzeczywiste ryzyko naruszenia jej prawa podstawowego do niezawisłego sądu, a tym samym istotnej treści prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego,

nawet jeśli osoba, której dotyczy wniosek – poza owymi systemowymi i ogólnymi nieprawidłowościami – nie wyraziła żadnych szczególnych obaw i nawet jeśli sytuacja osobista tej osoby, charakter przestępstwa, za które jest ścigana, oraz kontekst faktyczny, na którym opiera się ENA – poza owymi systemowymi i ogólnymi nieprawidłowościami – nie stanowią podstaw do obaw o to, że na prowadzone przeciwko niej postępowanie karne mogą być wywierane konkretne naciski lub wpływy ze strony władzy wykonawczej lub ustawodawczej?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, 2002 r., s. 1; polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 6, s. 34–51).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 maja 2020 r. w sprawie T-195/18,
Talanton AE/Komisja, wniesione w dniu 31 lipca 2020 r. przez Talanton AE –
Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis
Epicheiriseon**

(Sprawa C-359/20 P)

(2020/C 320/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (przedstawiciele: K. Damis, M. Angelopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 13 maja 2020 r. w sprawie T-195/18, Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/Komisja,
- uwzględnienie skargi wnoszącej odwołanie z dnia 16 marca 2018 r.,
- oddalenie żądania wzajemnego strony pozwanej w pierwszej instancji,
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa – błędne zastosowanie zasady dobrej wiary przy wykonywaniu spornej umowy i naruszenie zasady pewności prawa, w myśl której instytucje Unii są zobowiązane wykonywać swoje kompetencje w rozsądnym terminie.
 - W części pierwszej zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie zarzuca, że Sąd przyjął błędną wykładnię treści zasady rozsądnego terminu i nie uwzględnił wszystkich istotnych okoliczności sprawy.
 - W części drugiej zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że zarówno czas trwania postępowania, jak i stanowisko zajmowane przez Komisję w toku postępowania wzbudziły u niej uzasadnione oczekiwania, iż nie zostaną na nią nałożone korekty finansowe.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa – błędne zastosowanie zasady dobrej wiary z naruszeniem przepisów dotyczących podwykonawstwa w ramach kontroli Komisji.
 - Sąd dopuścił się naruszenia prawa, ponieważ nie zastosował prawidłowo art. 134 belgijskiego kodeksu cywilnego, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez belgijski sąd kasacyjny.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 14 maja 2020 r. w sprawie T-282/18, Bernis i in. / SRB, wniesione w dniu 4 sierpnia 2020 r. przez Ernests Bernis, Oļęgs Fiļs, OF Holding SIA i Cassandra Holding Company SIA

(Sprawa C-364/20 P)

(2020/C 320/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ernests Bernis, Oļęgs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (przedstawiciel: O. H. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu;
- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności;
- obciążenie EBC kosztami niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez powołanie się na okoliczność, że rozporządzenie nr 806/2014 ⁽¹⁾ nie zawiera żadnego przepisu przewidującego likwidację instytucji kredytowej w okolicznościach takich jak w niniejszym sporze. Wnoszący odwołanie podnoszą, że aspekt ten dotyczy zgodności z prawem zaskarżonych decyzji SRB z dnia 23 lutego 2018 r., a zatem ich zasadności, podczas gdy dopuszczalność skargi zależy jedynie od sposobu, w jaki SRB rzeczywiście działała (a nie od sposobu, w jaki powinna była działać).

Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez stwierdzenie, że okoliczność, iż sąd luksemburski oddalił wniosek o rozwiązanie i likwidację ABLV Luxembourg złożony przez luksemburski krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, popiera jego stwierdzenie niedopuszczalności skargi. Odrzucenie decyzji instytucji europejskiej przez sąd krajowy nie czyni tej decyzji nieistniejącą i nie eliminuje konieczności stwierdzenia jej nieważności przez sądy europejskie.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez przyjęcie, że okoliczność, iż likwidacja ABLV Bank była dobrowolna w prawie łotewskim, ma znaczenie, jeżeli – jak potwierdza Sąd – likwidacja ta została zarządzona decyzjami SRB.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez przyjęcie, że wykluczony jest wystarczająco bezpośredni skutek prawny na tej podstawie, że wykonanie zaskarżonych decyzji wiąże się z zastosowaniem prawa krajowego. Zastosowanie prawa krajowego w kontekście wykonania jest nieistotne, jeżeli domniemany skutek prawny aktu jest regulowany prawem Unii.

Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez stwierdzenie, że dla zastosowania art. 263 TFUE istotna jest okoliczność, iż wdrożenie aktu jest indywidualne dla danego kraju.

Zarzut szósty dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez przyjęcie, że wszelki zakres swobodnego uznania władz krajowych w ramach wdrażania wyklucza bezpośredni skutek prawny.

Zarzut siódmy dotyczy tego, że Sąd oparł się na błędnym zrozumieniu pojęcia „przepisów przejściowych”, które zostało rozwinięte w orzecznictwie.

Zarzut ósmy dotyczy wyciągnięcia przez Sąd błędnych wniosków z samej formy zaskarżonych aktów.

Zarzut dziewiąty dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez niezastosowanie art. 263 TFUE w świetle szczególnych wytycznych przewidzianych w rozporządzeniu nr 806/2014 w sprawie kontroli zgodności z prawem aktów SRB.

Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez nieuwzględnienie praw wnoszących odwołanie wynikających z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i stworzenie luki w ochronie sądowej.

Zarzut jedenasty dotyczy, ze względów ostrożnościowych, oparcia zaskarżonego postanowienia na oczywistym wypaczeniu zaskarżonych aktów, gdyby zostało ono zinterpretowane w ten sposób, że uznano w nim, iż zaskarżone akty nie nakazują likwidacji ABLV Latvia i ABLV Luxembourg. Zarzut ten podnosi się wyłącznie ze względów ostrożnościowych. Wnoszący odwołanie nie sądzą, aby istniała jakakolwiek podstawa do takiej interpretacji zaskarżonego postanowienia.

Zarzut dwunasty dotyczy tego, że zaskarżone postanowienie opiera się na błędnej wykładni właściwego orzecznictwa, w tym wyroków z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie EBC i in./ Trasta Komerbanka i in. (C 663/17 P, C 665/17 P i C 669/17 P, EU:C:2019:923) oraz z dnia 13 października 2011 r., Deutsche Post i Niemcy/Komisja (C 463/10 P i C 475/10 P, EU:C:2011:656).

Zarzut trzynasty dotyczy niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 czerwca 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii, wspierane przez Republikę Francuską

(Sprawa C-164/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/18)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 czerwca 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii, wspierane przez Republikę Francuską

(Sprawa C-165/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/19)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – La Gazza Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-217/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/20)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Latte Più Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-218/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/21)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Brenta Scrl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-219/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/22)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Almería – Hiszpania) – Liliana Beatriz Moya Privitello, Sergio Daniel Martín Durán / Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Sprawa C-283/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/23)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Via Lattea Scrl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-337/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/24)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Cooperativa Novalat Scrl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-338/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/25)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Veneto Latte Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-339/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/26)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 czerwca 2020 r. – Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Núcleo de comunicaciones y control SL

(Sprawa C-534/18 P) ⁽¹⁾

(2020/C 320/27)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 14.1.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – XW / Landesamt für Verbraucherschutz

(Sprawa C-536/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/28)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central – Hiszpania) – Ente Público Radio Televisión Madrid (C-694/18), Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) (C-695/18), Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. (C-696/18), Ente Público de Radiotelevisión de Castilla La Mancha (C-697/18) / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sprawy połączone od C-694/18 do C-697/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/29)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana – Włochy) – FW, GY / U.T.G. – Prefettura di Lucca

(Sprawa C-726/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/30)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d’instance Epinal – Francja) – Cofidis / YP

(Sprawa C-782/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/31)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) – Węgry] – EY / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, dawniej Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-40/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/32)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Postanowienie prezesa dziesiątej izby Trybunału z dnia 25 lutego 2020 r. – Komisja / Republika Czeska

(Sprawa C-305/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/33)

Język postępowania: czeski

Prezes dziesiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – R.C.C. / M.O.L.

(Sprawa C-314/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/34)

Język postępowania: hiszpański

Prezes czwartej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Frontline Digital GmbH

(Sprawa C-438/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Latte Villafranca Srl i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-464/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/36)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Hiszpania) – DC / Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-522/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/37)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Nules – Hiszpania) – Investcapital Ltd / FE

(Sprawa C-524/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/38)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – GF / Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-525/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/39)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 432 z 23.12.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankenthal – Niemcy) – OK / Daimler AG

(Sprawa C-685/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/40)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Mons – Belgia) – Ryanair Ltd / PJ

(Sprawa C-687/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/41)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Gera – Niemcy) – PG / Volkswagen AG

(Sprawa C-759/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie – Polska) – D.S. (C-763/19) / S.P. i in., przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, C.S.A. w P. (C-764/19) / Syndyk masy upadłości I.T. w O. w upadłości likwidacyjnej, przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, M.Ś. i I.Ś. (C-765/19) / R.B.P. Spółka Akcyjna, przy udziale Prokuratora Regionalnego w Krakowie, Rzecznika Praw Obywatelskich,

(Sprawy połączone od C-763/19 do C-765/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/43)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – Koch Media GmbH / HC

(Sprawa C-785/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/44)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln – Niemcy) – TUIfly GmbH / EUflight.de GmbH

(Sprawa C-792/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/45)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – B-GmbH / Finanzamt D

(Sprawa C-797/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/46)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg – Austria) – CT / VINI GmbH

(Sprawa C-805/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/47)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Zjednoczone Królestwo] – AC, TM, GM, MM / ABC Sl, XYZ Plc

(Sprawa C-814/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/48)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – QF / Germanwings GmbH

(Sprawa C-816/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona – Hiszpania) – LJ / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-861/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/50)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – VZ / Eurowings GmbH

(Sprawa C-880/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/51)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – GDVI Verbraucherhilfe GmbH / Swiss International Air Lines AG

(Sprawa C-918/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/52)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Flightright GmbH / Eurowings GmbH

(Sprawa C-10/20) ⁽¹⁾

(2020/C 320/53)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2020 r. – JT / EUIPO – Carrasco Pirard i in. (QUILAPAYÚN)

(Sprawa T-197/20)

(2020/C 320/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: JT (przedstawiciel: A. Mena Valenzuela, abogada)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Eduardo Carrasco Pirard i 7 innych osób (Santiago, Chile)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego QUILAPAYÚN – zgłoszenie nr 9 267 287

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 lutego 2020 r. w sprawie R 1518/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, zgodnie z żądaniami strony skarżącej.

Podniesiony zarzut

Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 6a ust. 1 konwencji paryskiej.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2020 r. – Tecnica Group / EUIPO – Zeitneu (Kształt buta)

(Sprawa T-483/20)

(2020/C 320/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tecnica Group SpA (Giavera del Montello, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Sala)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zeitneu GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt buta) – unijny znak towarowy nr 10 168 441

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie R 1093/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady powagi rzeczy osądzonej określonej w art. 123 i art. 124 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasad legalności, równego traktowania i dobrej administracji określonych w art. 123 i art. 124 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań określonej w art. 123 i art. 124 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 127 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2020 r. – H&H / EUIPO – Giuliani (Suisse)

(Sprawa T-486/20)

(2020/C 320/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Health and Happiness (H&H) Hong Kong Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: D. Rose, L. Flascher, solicitors i N. Saunders, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Giuliani SpA (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Suisse” w kolorach czerwonym, czarnym i białym – unijny znak towarowy nr 3 252 152

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie R 2185/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 63 ust. 2 i art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie art. 146 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 w związku z art. 59 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Guerlain / EUIPO (Kształt podłużnej, stożkowej i walcowatej szminki)

(Sprawa T-488/20)

(2020/C 320/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guerlain (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt podłużnej, stożkowej i walcowatej szminki) – zgłoszenie nr 17 958 667

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2020 r. w sprawie R 2292/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Pierwszą Izłą Odwoławczą Urzędu.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Sfera Joven / EUIPO – Koc (SFORA WEAR)**(Sprawa T-493/20)**

(2020/C 320/58)

*Język skargi: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Sfera Joven, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Andrzej Koc (Kobyłka, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SFORA WEAR” – zgłoszenie nr 15 853 245

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2020 r. w sprawie R 2030/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wskutek oddalenia odwołania wnoszącego sprzeciw utrzymuje ona w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 2 834 862, uwzględniając częściowo zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 15 853 245 SFORA WEAR (słowny) dla celów odróżnienia określonych towarów z klas 18 i 25;
- obciążenie strony przeciwnej lub stron przeciwnych kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Niewłaściwa ocena dowodów używania znaku towarowego, na którym opiera się sprzeciw, i naruszenie art. 10 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.
 - Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i naruszenie kryteriów klasyfikacji przewidzianej w Porozumieniu nicejskim dotyczącym międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. (w najnowszym brzmieniu) oraz sporządzonych przez WIPO uwag wyjaśniających i analizy wspomnianej klasyfikacji.
-

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2020 r. – Makk / EUIPO – Ubatı Luxury Cosmetics (PANTA RHEI)**(Sprawa T-501/20)**

(2020/C 320/59)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Stefan Makk (Graz, Austria) (przedstawiciel: adwokat I. Hödl)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Ubatı Luxury Cosmetics, SL (Alcobendas, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego PANTA RHEI – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 393 404*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie R 2337/2020-4**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz interwenienta kosztami poniesionymi w ramach niniejszego postępowania przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2020 r. – Soapland / EUIPO – Norma (Manòu)**(Sprawa T-504/20)**

(2020/C 320/60)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Soapland GmbH & Co. OHG (Andernach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Norma, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Manòu” – zgłoszenie nr 14 704 481

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 czerwca 2020 r. w sprawie R 1504/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2020 r. – Guo / EUIPO – Sand Cph (sandriver)
(Sprawa T-505/20)
(2020/C 320/61)
Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xiuling Guo (Shenyang, Chiny) (przedstawiciel: adwokat L. Le Stanc)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sand Cph A/S (Kopenhaga, Dania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy sandriver – unijny znak towarowy nr 15 856 297

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2020 r. w sprawie R 2019/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi wniesionej przeciwko zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;

- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Sądem i Izłą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na stwierdzenie istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia odbiorców w błąd w przypadku wcześniejszego słownego unijnego znaku towarowego nr 3 105 491 i późniejszego półgraficznego unijnego znaku towarowego nr 15 856 297 strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Daimler / Komisja

(Sprawa T-509/20)

(2020/C 320/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Daimler AG (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: N. Wimmer, C. Arhold i G. Ollinger, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej wydanej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 ⁽¹⁾, w szczególności na podstawie art. 8 ust. 5 akapit 2 w zakresie, w jakim w art. 1 ust. 1 decyzji w związku z Załącznikiem I tabela 1 i 2 w kolumnie D wskazano średni indywidualny poziom emisji CO₂ oraz w kolumnie I oszczędności w zakresie CO₂ wynikające z inwestycji w eko-innowacje;
- zawieszenie niniejszego postępowania do momentu wydania prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie T-359/19; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1035 z dnia 3 czerwca 2020 r. potwierdzająca lub zmieniająca wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji dla producentów samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych w roku kalendarzowym 2018 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 ⁽²⁾.

Skarga opiera się na następujących zarzutach.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 12 ust. 1 akapit 2 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 w związku z art. 1 ust. 3 decyzji wykonawczej (EU) 2015/158 ⁽³⁾ w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 ⁽⁴⁾. W drodze swojej decyzji pozwana naruszyła ww. przepisy w ten sposób, że zaniechała w ramach wprowadzonej przez nią metody badań stosowanej dla badań ad hoc, wstępnego indywidualnego przygotowania.
 - Komisja w decyzji wykonawczej (UE) 2015/158 w art. 1 ust. 3 ustanowiła indywidualną metodę badań. W motywie 10 tej samej decyzji ustanowiła w sposób dorozumiany, że ta metoda badania zakłada przeprowadzenie wstępnego indywidualnego przygotowania.

- Bez wstępnego indywidualnego przygotowania nie można byłoby, z naruszeniem art. 6 ust. 1 zd. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, uzyskać powtarzalnych i porównywalnych wyników.
- Przeprowadzenie postępowania kontrolnego bez wstępnego indywidualnego przygotowania nie umożliwiło ponadto, z naruszeniem art. 6 ust. 1 zd. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, wykazania w wiarygodny sposób istotnych pod względem statystycznym wynikających z innowacyjnej technologii oszczędności w postaci zmniejszenia emisji CO₂.
- Dalej, bez wstępnego indywidualnego przygotowania brak jest wystarczającego odniesienia do uregulowanej w rozporządzeniu (WE) nr 692/2008⁽⁵⁾ względnie w rozporządzeniu (UE) nr 2017/1151⁽⁶⁾ tzw. „regulacyjnej procedury badań” nowego europejskiego cyklu jezdnego (NEFZ) wzgl. Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure (WLTP). Zgodnie z celem procedury badań jak również na podstawie motywu 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 odpowiednia procedura badań musi odzwierciedlać „regulacyjną procedurę badań”, dlatego – odpowiednio do sposobu postępowania przy wspomnianej procedurze badań – również z tego powodu konieczne było wstępne indywidualne przygotowanie.

2. Zarzut drugi: Naruszenie art. 12 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.

- Następnie pozwana naruszyła art. 12 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 poprzez zarządzenie nieuwzględnienia eko-innowacji na rok 2018, mimo że przepis wyraźnie dopuszcza wyłącznie jedną decyzję w przedmiocie nieuwzględniania na rok następny.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

- Pozwana nie wysłuchiwała skarżącej zgodnie z wymogami wynikającymi z ogólnej zasady prawa do poszanowania prawa do obrony jak również z art. 41 ust. 2 lit. a) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

4. Zarzut czwarty: Uchybienie obowiązкови uzasadnienia.

- Pozwana nadto nie uzasadniła decyzji zgodnie z wymogami art. 296 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Odnosi się ona w spornej decyzji jedynie w sposób abstrakcyjny do odchyleń od metody testów. Nie zajmuje ona stanowiska w przedmiocie kwestii decydującej dla rozstrzygnięcia, czy i w jakim zakresie metoda badań wymaga wstępnego indywidualnego przygotowania i czy zatwierdziła ona w decyzji wykonawczej (UE) 2015/158 taką metodę badań.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. 2009, L 140, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2020, L 227, s. 37.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/158 z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia dwóch wysokosprawnych alternatorów Robert Bosch GmbH jako technologii innowacyjnych umożliwiających redukcję emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. 2015, L 26, s. 31).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. 2011, L 194, s. 19).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2008, L 199, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. 2017, L 175, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2020 r. – Zardini / Komisja**(Sprawa T-511/20)**

(2020/C 320/63)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Alessandro Zardini (Marano di Valpolicella, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności:

- decyzji z dnia 20 czerwca 2019 r., którą skarżący został wykluczony z udziału w egzaminach etapu oceny zintegrowanej konkursu EPSO/AD/371/19;
- decyzji z dnia 31 października 2019 r., którą oddalono jej wniosek o ponowne rozpatrzenie wykluczenia z konkursu EPSO/AD/371/19;
- decyzji organu powołującego z dnia 7 maja 2020 r., którą oddalono zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Skarżący wnosi również o obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawie T-456/20, LA/Komisja i T-474/20, LD/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Asempre / Komisja**(Sprawa T-513/20)**

(2020/C 320/64)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (Asempre) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Piqueras Ruiz, I. Igartua Arregui i M. Troncoso Ferrer)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3108 final z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.50872 (2020/NN) – Rekompensata dla Correos z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, 2011–2020, i w konsekwencji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3108 final z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.50872 (2020/NN) – Rekompensata dla Correos z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, 2011–2020, w której to decyzji Komisja stwierdziła między innymi, że rekompensata z tytułu świadczenia usługi publicznej wypłacana na rzecz Correos w latach 2011–2020 stanowi bezprawnie przyznaną pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która jest jednak zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 106 ust. 2 TFUE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie uznała, iż część rekompensaty wypłaconej przez państwo w rozpatrywanym okresie należy powiązać z okresem przed 2011 r., a konkretnie z latami 2007–2010. Jeśli Komisja zamierza jednak twierdzić, że referencyjna pozycja budżetowa odpowiada świadczeniu usługi powszechnej przez Correos w latach 2008, 2009 lub 2010 i że w związku z tym należy ją uznać za pomoc powiązaną z tymi okresami, trzeba było to wskazać w kodzie budżetowym, umieszczając na jego początku odpowiednio lata „2007”, „2008”, „2009” lub „2010”. Jednakże tak się nie stało. Zamiast tego owe pozycje budżetowe określono jako 2011 1701491N 441 i 2013 1703491N 442. Oznacza to, że powiązано je z usługą, którą wykonano i rozliczono w tym okresie rocznym, a nie w innym okresie.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1997, L 15, s. 14).

- W tym względzie skarżąca podnosi, że koszty doręczeń administracyjnych w rozpatrywanym okresie nie mogły być przedmiotem rekompensaty ze strony państwa, ponieważ owa rekompensata stanowi pomoc niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, którą Komisja pominęła jednak w zaskarżonej decyzji. Komisja przyjmuje bowiem kryterium, które jest całkowicie sprzeczne z kryterium przyjętym przez Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (krajową komisję ds. rynków i konkurencji), włączając koszty doręczeń administracyjnych do kosztów wykonywania obowiązków świadczenia usługi powszechnej, a w konsekwencji uznając, że mogą one być skutecznie zrekompensowane przez wkłady państwa. Odrzucając w ten sposób stanowisko Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia jako organu regulacyjnego dla sektora pocztowego, Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek przestrzegania gwarancji proceduralnych, którym należy się kierować przy stosowaniu art. 107 TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia 107 TFUE.

- W tym względzie skarżąca podnosi, że przy obliczaniu niniejszej pomocy Komisja nie powinna była wykluczyć kwot zwolnienia z podatku od nieruchomości i z podatku od działalności gospodarczej.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL